

tidligere nevnt, nytt vannverk og ny resepsjon/kiosk. I disse dager installeres også automatisk brannvarslingsanlegg for både nybyggene og den gamle hovedhytta.

Ennå gjenstår betydelige arbeider, herunder ut- og innvendig vedlikehold av de gamle bygningene, restaurering av dusjavdelingen i kjelleren, samt en del utvendige arbeider. Med tiden vil det vel også bli nødvendig med nytt uthus og med en selvbetjeningsavdeling til bruk utenom sesongen. Når de resterende arbeider kan utføres, er det ingen gitt å si idag. Først må mer penger skaffes. Men et langt skritt er tatt på veien mot en tidsmessig Gjevilvasshytte.

Det å drive byggearbeid vinterstid i høyfjellet er ingen spøk. Og all ære har de av sitt arbeid, de engasjerte entreprenørfirmaer. Hovedentreprenør var A/S Hulvandskog, rørleggerarbeidene ble gjort av Odd Sæther & Sønn, og A/S Installasjon utførte de elektriske arbeider. Samtlige har utført et fint arbeid under krevende og vanskelige forhold. TT's hjerteligste takk!

Og en takk også til betjeningen på hytta under byggeperioden, med vertinne Solfrid i spissen, som klarte å holde en skikkelig drift av hytta igang under vanskelige forhold med provisorier, graving på tunet, ståk og larm og alt som hører bygging til. Sporty gjort var det!

La oss håpe at vi som endelig resultat om noen år vil ha en Gjevilvasshytte som er en god og trivelig plass å være på både for gjester og betjening, og som forener tilfredsstillende komfort med tradisjonsrikt miljø.

Nymerket rute i Sylene

ROLF HØYEM

For å gi de som går i fjellet forslag til en ny «trekantkombinasjon» i Sylene, merket vi sommeren 1979 en ny rute mellom Skarpdalsvollen og Litlefjell Gruve (nedl.).

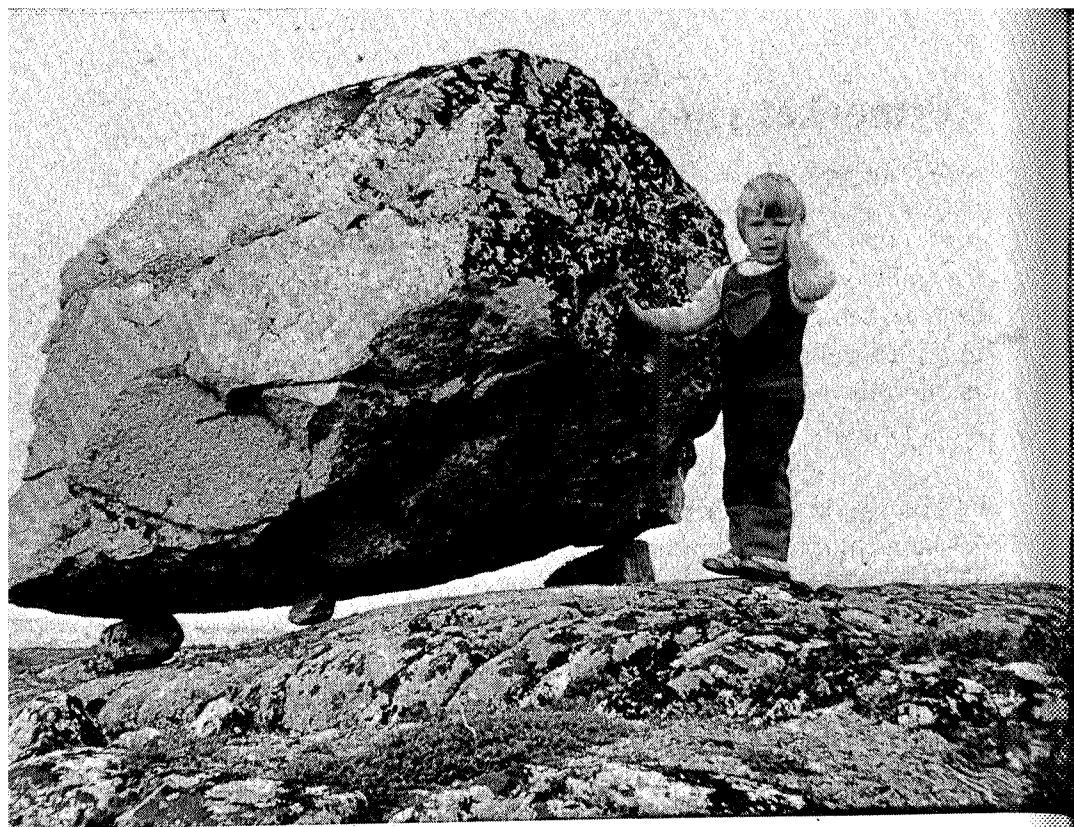
Peter Rotvold i Stordalen har ofte hatt spørsmål fra de som kunne tenke seg en utvidet «week-end» i Syltraktene, om mulighetene for å kombinere en tur til Schulzhytta med et besøk på Ramsjøhytta. Så nå kan vi anbefale å starte fra Rotvold og gå den rødmerkete stien nesten frem til Litlefjell Gruve. Her står en skiltstolpe og viser vei sydown, etter rødmerking, først frem til Gilså Gruve (nedl.) og så videre over Litlefjellet til Skarpdalsvollen hvor en møter den gamle merkingen mellom Storerikvollen og Ramsjøhytta.

I stedet for å gå helt frem til Skarpdalsvollen kan en på sydsiden av Gilsåfjellet svinge sydvest til dammen på Finnkoisjøen. Gå over denne og følg så kraftledningen til en møter merkingen mellom Skarpdalsvollen og Ramsjøhytta, ca. 1 km øst for Ramsjøhytta, og følg så merkingen frem til hytta. Vi gjør merksam på at denne rute ikke er merket.

Merkingen mellom Litlefjell Gruve og Skarpdalsvollen følger den gamle ferdsselsåre som starter nede på Ås i Tydal og går over til Stordalen i Meråker.

Denne tildels gjengrodde sti eller vei var i sin tid benyttet av selbygger og tydalinger den gang de lå inne i fjellet og brøt malm. Både på Litlefjell Gruve og Gilså Gruve kan en ennå se tydelig spor etter gruve-arbeidet og mange steder finner en igjen store flate stener lagt ned i myr og over bekker (som klopper), for at folk skulle komme frem mest mulig tørrskodd.

Ingeniør P. O. Rolseth har skrevet «Selbo Kobber-Værk», utgitt av

Liten kar — stor stein.

(Bjarne Vestmo)

Selbu og Tydal Historielag. En meget lesverdig bok som anbefales den som vil skaffe seg nærmere kjennskap om det arbeid som i sin tid ble utført her inne i fjellene av bønder fra Selbu, Tydal og Meråker.

For TT er det en glede å kunne trekke frem fra glemselen slike gamle «tråkk» og gjøre de tilgjengelige for dagens fjellfolk, og føre disse inn i fjell hvor tidligere generasjoner har skrevet et slitets historie.

Skulle en ha lyst til å ta en helgatur til Storerikvollen er det et godt forslag å starte fra Rotvold og gå over Gilså Gruve og Skarpdalsvollen etter den nymerkete ruten. Dagen etter kan en så gå den gamle ruten over Klukskaftet tilbake til Rotvold.

Avstanden er omtrent den samme, over Gilså ca. 27 km, over Klukskaftet ca. 25 km.

Fjellorganisasjon med 135 000 medlemmer

LEIF LARSEN

Nå er også Norge på vårt felt samlet til ett rike. Det skjedde lørdag 1. september da Norske Turistforeningers Forbund ble stiftet i Oslo. Over natta fikk vi en ny organisasjon som kunne vise til omlag 135 000 medlemmer. Ialt 31 turistforeninger er med, fra Alta Turlag i nord til Kristiansand og Opplands Turistforening i sør.

Hver enkelt forening beholder sin selvstendighet og sitt lokale arbeidsområde. Forbundet skal i første rekke utvikle kontakten mellom lokallagene og arbeide for praktiske tiltak til beste for vandrerne. Samtidig skal det være bindeleddet mellom turistforeningene og myndighetene.

Tanken om en slik takorganisasjon er over femti år gammel, men det ble først fart i sakene da myndighetene gjennom kulturmeldingen gjorde det klart at turistforeningene måtte etablere en felles organisasjon dersom de skulle ha noe håp om regelmessige tilskudd fra staten. Allerede nå er det klarlagt at NTF på vegne av foreningene vil få en del av tippemidlene fra neste år.

Det var på et møte 4. juni i fjor at turistforeningene ble enige om å opprette NTF dersom dette ble godtatt av de besluttede organer i hver forening. Da DNT-formannen Jens Bugge nå kunne opplyse at dette kravet var oppfylt, var det formelle grunnlaget for konstituering til stede. NTF var en realitet.

For utsendingene til møtet var det bare å ta fatt på valg av landsstyre og drøfte en del prinsipielle forhold, som de påla landsstyret å se nærmere på. Dette gjaldt bl.a. framgangsmåte ved søknad om tippemidler og selve fordelingen.

NTFs landsstyre har 11 medlemmer fra forskjellige deler av landet (regioner). De foreslåtte kandidater, med varemmedlemmer i parentes, ble alle enstemmig valgt: